

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1546/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марина Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Коцић, адвокат из ..., против тужених Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво Града Ниша и Стамбене заједнице у улици Војводе Мишића бр. ..., чији је пуномоћник Миша Петковић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3805/23 од 23.10.2024. године, на седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3805/23 од 23.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3805/23 од 23.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2623/22 од 31.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезу тужени да тужилји на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате за претрпљене физичке болове 100.000,00 динара, за претрпљени страх 100.000,00 динара и за душевне болове због умањења животне активности 150.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужилја да туженима накнади трошкове парничног поступка и то туженом Граду Нишу 111.000,00 динара, а туженој Стамбеној заједници у улици Војводе Мишића бр. .. износ од 73.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3805/23 од 23.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 2623/22 од 31.03.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што

је предложила да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23), у даљем тексту: ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Побијаном правноснажном пресудом, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила за накнаду нематеријалне штете, с обзиром да сходно правилу о терету доказивања из члана 231. став 2. Закона о парничном поступку тужила није доказала да су тужени одговорни за штету коју је претрпела, па по оцени суда нема места примени одредби Закона о облигационим односима у погледу накнаде нематеријалне штете тужили. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 01.03.2018. године, а тужбени захтев одређен у поднеску од 03.02.2020.године. Вредност предмета спора је 350.000,00 динара, што представља износ од 2.976,69 еура.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужене није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**